

**FATİH
ÖZGÜVEN**

Tüm Yazıları

Beğen < 34

Facebook'ta Paylaş

Tweet

G+1 < 0

Paylaşın

Sultanahmet sinemaları

23/04/2015 | A+ A-

Ayasofya ile Sultanahmet Camii arasında kurulu, hava almaya çıkmış kalabalıklar tarafından hayranlıkla fotoğraflanan Lale Halısı'na baktığınızda şehirle ilgili kriz anlarından birini yaşamakta olduğumuzu hatırlayabilirsiniz.

Sultanahmet'de Atmeydanı'nın sonuna kadar gidip de sola dönüp biraz yokuş aşağı yürüyünce Nakkaş Halı Mağazası ile karşılaşacaksınız. Mağazanın altında İstanbul'u köşe bucak gezenlerin bile henüz ayak atmamış olabileceği Nakilbent Sarnıcı duruyor. Nakilbent Sarnıcı, işlevi gereği yüzyıllardır suya evsahipliği yapmış. Sonra boş kalmış. Ama, suyla içiçe yaşamış her mekan gibi su gitse de onun izlerini taşıyor. Su, bu ana rahmi kavrayıcılığındaki unsur, kendine ait yerlerden kolay kolay ayrılmıyor. Sarnıç karanlık, hala nemli, yerler ıslak. Artık dolu olmasa da suyun ima ettiği herşeyle dopdolu; bir anlamda şehrin kendini ara ara kuvvetle görünür kılan melankolisiyle...

Club Calimera Serra Palace
Side - Antalya
135,00
TL'DEN İTİBAREN

2 ÇOCUK ÜCRETSİZ
0-14 Yaş 1. Çocuk
0-5 Yaş 2. Çocuk

touristica
tatil aşkına

Cahit Uçuk'un 'Gümüskanat'ından Orhan Pamuk'un 'Kara Kitap'ına kadar İstanbul'un altı ile ilgili, merak ettiğiniz herşeyi kendinde cisimleştiren yerlerden biri burası. İstanbul'un az bilinen ya da bilinmeyen tarihi yapılarında sergiler düzenleyen Yoğunluk grubu burada bir sergi açtı: 'Suruhu'.

Sultanahmet'te belediye tarafından kurulan Lale Halısı.

Ay sonuna kadar Nakilbent sarnıcına girenler sergide suyun çeşitli durumları - çiseleyen bir yağmur, dalgaların taş duvarlardaki oyunları, bir denizaltı mağarasına giriş vb.- ile ilgili, ışık ve su birlikteliğinden oluşan bir işle karşılaşacaklar. Bu ışık ve su işinin en etkileyici aşaması belki de yavaş yavaş yükselerek seyredeni sular altında bırakan kısmı... İstanbul Bienali'nin bu seneki temasıyla da garip biçimde uyuşan, hatta onu haberleyen 'Suruhu'ndan Hava'ya çıkıp da Ayasofya ile Sultanahmet Camii arasında kurulu, hava almaya çıkmış kalabalıklar tarafından hayranlıkla fotoğraflanan Lale Halısı'na baktığınızda ise şehirle ilgili kriz anlarından birini yaşamakta olduğumuzu hatırlayabilirsiniz.

Lale Halısı yukarıdan da böyle görünüyor!

İlber Ortaylı'yı haklı ve renkli bir infiale sürükleyecek, yassıtlı yere yapıştırılmış legolardan kurulu dev bir levha olan Lale Halısı, şehirle ilgili tasavvurların dip noktalarından biri. Yanındaki bir merdivenden çıkıp yerdeki deseni fotoğraflayıp instagramlayabilirsiniz; isteyenler, zavallı, güzel lale çiçeğinin böyle birşeye edilmesine de üzülebilirler...

Şehirle ilgili kriz dönemleri, İstanbul'da eminim ilk kez olmuyor. Bunlardan birine tanık olduğumuz bir zaman diliminden geçmekte ise garip bir lunapark ürpertisi var- en azından. Kitsch'in eğlenceli olabileceğine yıllardır filmler, şarkılar aracılığıyla inanmış, bununla çok eğlenmiş olanlar, Kitsch'in ta kendisiyle burun buruna kesinlikle gelmelidir. Gerçek bir 'deneyim'. Kitsch'le hiç derdi olmuş olmayanların ise böyle bir endişesi yok. Garip ayırım, tuhaf eksen tam da burada. Yoğunluk grubunun önceki sergisi, Ada Han'da açılan Axis Mundi yani Dünyanın Aksı ya da Ekseni idi.

Lale Halısı da içinde yaşadığımız yakın dünyanın 'ekseni'yle ilgili işte; şehri değiştirmekle, dönüştürmekle, daha da vahimi onu 'bezemekle' ilgili kararların nasıl görüldüğüyle, bunun karşısında neler hissettiğimizle... Renk cümbüşü lale halısından ayrılıp daha sakin bir ruh haline geçmek için Arkeoloji Müzesinin loşluğuna yönelebilirsiniz.

Edhem Eldem küratörlüğündeki küçük ve güzel bir sergi, müzenin bir dönem müdürü olan Gustave Mendel'in müzedeki eserlerden 3 ciltlik bir katalog hazırlatma hamlesinden örnekler sunuyor. Bunun için Sebah ve Joaillier müessesine başvurulmuş. Cam negatiflerle birlikte sunulan fotoğraflar, yeraldıkları kitaplar ve eserlerin kendileri tuhaf bir üçlü seyretme hali uyandırıyorlar seyredende. Kültürel bir 'niyet anı' soyutlaması olarak da öyle. Buralarda kendilerinden önce yaşamış medeniyetlerin izini farketmek, canlı tutmak ve sonraki kuşaklara aktarmaya çalışmak işini endişe edinmiş olanlar bir küsur yüzyıl önce ne hissediyorlardı acaba? Ya peki fotoğraflanan eserlerin en tuhaflarından birini, yüzüne tiyatro maskesi takmış, bugün Gotik bir korku figürü ile Hannibal Lecter arası birşeyi hatırlatan figürü yüzyıllar önce mermere kazıyan heykeltıraşın aklından neler geçiyordu? Zaman böyle birşey. Onun ancak bir dilimine tanık olabiliyoruz. Ama, onda küçük delikler açan bir bakışın da her zaman varolacağına inanıyorum; lale tarlasının iriliği, sarnıcın tam anlamadığı melankolisi ya da maskeli figür karşısında kendi de nedenini bilmeden ürperen bir çocuk, mesela? Zamanı gerçekten hareket ettiren bu bakış işte. Yoksa evrende yeni keşfedilen, hiçbir şeyin kırpırdamadığı en son 'süpernova'nın içindeymiş gibi kalakalırdık.